

(ד' ט' ע"א) קום יחזקאל נביאה, לגלגאה אלין מראות קמי שכנינתא, דאתמר בהון (יחזקאל א יג) ודמות החיות מראיהם פגחלי אש, בנקודי אורייתא וטעמי דאורייתא, דעלייהו דאתון אתמר (שם) ודמות החיות, מראיהם פגחלי אש אלין אינון נקודין, בוערות פמראה הלפדים אלין טעמי, ובהון (דניאל יב ג) ותמשפלים יזהרו פזחר תרקיע, ותמשפלים אלין אתון, יזהרו אלין נקודין דנהרין בהון, פזחר אלין טעמי.

ושכנינתא פליגא מבדהו, עלה אתמר (יחזקאל א יג) היא מתהלכת בין החיות, דאינון חיון עלאין דנקודי דטעמי, וחיון תתאין דנקודי דאתון, פגוונא דא ה, ואינון סגולת"א לעילא תלת חיון עלאין, דרמיזין י" י' פראשי תיבות יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה, ואינון יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה, אנפי תלת חיון עלאין, דאינון חס"ד גבור"ה תפא"ר ת, ולתתא סגו"ל דאינון חיון תתאין, אנפי נצ"ח יסו"ד והו"ה, דרמיזין ביברכ"ה יהו"ה יא"ר יהו"ה יש"א יהו"ה, נקודה דאמצעייתא חיה ששמה אדם פגוונא דא ה, היא מתהלכת בין החיות, דאינון תלת לעילא, ותלת לתתא, פגוונא דא ה.

איהי רביעאה לכל תלת, ושביעאה לשית. ורזא דתלת חיון תתאין, עליהו איהו קא רמיז ויהי בשלשים שנה (יחזקאל א א), ועל נקודא דאמצעייתא קא רמיז פרביעי, דאיהו ארבע אנפי אדם, חכמה עלאה פ"ח מ"ה, דאתמר ביה (שם כו) דמות פמראה אדם עליו מלמעלה, וכלא פרוז דנקודי דאת ה.

בחמישה לחדש, דא את ה, דאיהי אלהים, פנו"י לשם יהו"ה, ואיהי פרסא, דהכי סליק הפס"א פחושפן אלהים.

ואיהי פתר עליון, חמישאה לארבע חיון עלאין, וחמישאה לארבע תתאין, ואיהי פרסא למארי כלא, אדון על כלא, דאיהו טמיר וגניז.

ואי תימא דרזא דא חזא יחזקאל, לא הוה אלא דמות דאלין חיון, ולא דחזא חיון, אלא פמלכא דשליח שטר בחותמיה, ודיוקנא דמלכא רשימא על שענה מחותמיה. דבספירן דאצילות איהו דיוקנא דמלכא ממש, ובספירן דבריאה חותמא דמלכא, ובספירן דיצירה ובמלאכין דאינון חיון ציורא דחותמא בשענה, ובגין דא אתמר פמראות יחזקאל (שם) דמות פמראה אדם, ודמות החיות, ולא החיות ממש. למאן דכל יזמוי לא חזא מלכא, והוה בן פפר, ושאל בגיניה, ורשימין ליה על טבלא או על נייר דיוקניה.

ואית נקודה דכל עלמא תליא תחותה, פגון שמשא לגבי תתאין, אתחזיא לבני נשא תחות רקיעא פנקודת קמ"ץ, ואיהו פמה זמנין רב מפל ארעא, כל שפן נקודין דאורייתא, לגבי גובה דלהון, ואתחזיין לן נקודין. (עד פאז).

ואני בתוך הגולה על נהר פבר (יחזקאל א א), דא נהר דינור נגיד ונפיק מן קדמוהי, אלה אלפים ישמשוניה, ורבוז רבון דמלאכיא קדמוהי יקומו, דינא יתיב, וספירן פתיחו (דניאל ז ע), דאינון

תלת ספרין דנפתחין בראש השנה, וביה טבלין נשמתין בהאי נהר דינור, מזוהמתן דמזוהמין
בעלמא שפלה, ודא מטטרו"ן, בדיוקנא דצדיק יסוד עלמא, דאיהו נהר דינור מסטרא דגבורה,
נהר פלגיו מסטרא דחסד, פלגי מים, והאי איהו על נהר כבה, מאי כבה, דא מטטרו"ן, רכ"ב
לעמודא דאמצעייתא, וירכב על פרוב ויעף (תהלים יח יא), ואיהו רכב אש וסוסי אש (מ"ב ב יא),
כליל שתין רבוא מרכבות, ומסטרא דצדיק חי עלמין הוא כליל י"ח רבוא מרכבות, והיינו רכב
אלהים רבותים אלפי שנאן (תהלים סח יח), ואוקמוה מארי מתניתין תרי אלפי שאינן מתרין רבוא,
דאנן כל רבוא עשרת אלפים, רבותים עשרים אלפים, תרי שאינן, אשתארו תמני (ד' ט"ז ע"ב) סרי
אלפי, דנחתין עם מטטרו"ן לקבלא י"ח ברכאן דצלותין דישראל, לסלקא לון קמי קודשא בריה
הוא, ח"י עלמין, צדיק יסוד עולם, וברכות לראש צדיק.

ואני בתוך הגולה דא שכינתא, נפתחו השמים, ה' רקיעי דיומא תנינא, ה' דהשמים, דבה
רשימין חיוון, דמקנריהון יו"ד ה"י וא"ו ה"י (נ"א יוד ה"א וא"ו ה"א), יהו"ה, ואראה מראות אלהים
(יחזקאל א א), חמש אור דיומא קדמאה, לקבל ה' קדמאה, כלילא מחמש אור, דאיהו אאאאא
פתוחי חותם קדש ליהו"ה (שמות כח לו).

וכל חד אחוי אהי"ה, ונקודין אלין סלקין אלהים, דבהון שבע נקודין, תלת לעילא תלת לתתא
חלם באמצעייתא, וחד רקיעא תמינאה לון, דאתמר ביה (בראשית א ז) ויתן אתם אלהים ברקיע
השמים.

ושבע נצווי דנקודי אאאאא לקבל שבע ככבי לכת, תלת מפאן ותלת מפאן חמ"ה באמצעייתא,
רביעאה לכל תלת, ושביעאה לשית, ואיהי בצורת חל"ם, פאלין חמש (ויקרא ב ב) וקמץ הפהון
משם מלא קמצו, קמ"ץ איהו י' פד אתפתח בה' נקודין איהו ה', חמש אצבעאן, דבהון אתפתח
קמץ דאיהו י', לחמשין פרעין דחירו.

ואתוון י"ה פחשבן חל"ם דאיהו אמצעי, וחר"ק פחשבן ו"ה, ו' דרועא ה' פתח, קמ"ץ י"ד פרקין
דאצבעאן, והאי איהו (שמות יז טז) ויאמר פי י"ד על פס י"ה, ואינון רמיזין יהו"ה אלהינו יהו"ה,
ובחמש אצבעאן דיד שמאלא י"ד פרקין, רמיזין כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ואינון כ"ח, דאתמר
עליהו (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פ"ח יהו"ה, והכי סליק אי"ה או"ה כ"ח, דרמיזין (ירמיה יז יב)
בכסא כבוד מרום מראשון.

מיד דאסתלקו, וילכו בלא כח לפני רודף (איכה א ו), ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, כל האומר
אמן יהא שמיה רבא בכל פחו, קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, דאינון שבעין שניו, פתר
אלף ומאתן שניו, דאתחרב בי מקדשא, ואית דחשיב לון משבטל התמיד, בגין דבדרגא דיעקב
תליא קץ דפורקנא, דדרגיה אמת, הדא הוא דכתיב (מכה ז כ) תתן אמת ליעקב, דאיהו סימן
אלף מאתים תשעים, ואית דאוסף ביה ב', קרוב יהו"ה לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת
(תהלים קמה יח), לדעת בארץ דרפקה (שם סו ג), אנה הכי ארץ, אלה ר"ץ, מאתים ותשעים, לקיימא
בהון אמת מאר"ץ תצמח (שם פד יב), פד יהון לבר פחושבן אר"ץ, אבל גזר דינם שבעים שנים.

דְּבַר אַחַר, וְהַמְשַׁכְּלִים אֵינֶנּוּ נְקוּדֵי, וְזֵהרֵי דְנִהְרִין בְּאַתְוֹן, דְּאַנְוִן נְקוּדִין עֲגוּלִין, אַתְוֹן מְרוּבְּעִין,
דְּבְּאַתְוֹן אַתְבְּרִיאֵי אַרְבַּע חִיוּן דְּכְרִסְיָא, דְּאַתְמַר עֲלֵיהּ בְּעֲנִינָא דִּיחֻזְקָאֵל (א יג), וְדַמּוּת חַחִיּוֹת
מְרַאֲיָהֶם כְּנַחֲלֵי אֵשׁ, אֵלִין אֵינֶנּוּ נְקוּדֵי דְאֹרִייתָא, דְּאַיִנוּן תַּשְׁעָה, דְּבַהּוֹן אַתְבְּרִיאֵי תַשְׁעָה גְלַגְלֵי
דְּכְרִסְיָא, כְּרִסְיָא אִיהִי עֲשִׂירָאָה לְתַשְׁעָה גְלַגְלִים, דְּנִהְרִין בְּהוֹן עֲשָׂר אַתְוֹן דְּאַנְוִן יו"ד ה"א וּא"ו
ה"א, וּבַהּוֹן אַתְבְּרִיאֵי, וְאַרְבַּע אַתְוֹן דְּאַיִנוּן יו"ה, נִהְרִין בְּאַרְבַּע חִיוּן, וּבַהּוֹן אַתְבְּרִיאֵי.

וְשֵׁם יו"ה אִיהִי עֲמוּנָא דְאַמְצָעִיתָא, אֲמַת, וְשִׁכְנִיתִיה תּוֹרַת אֲמַת, בְּהַ אַתְבְּרִיאַת כְּרִסְיָא דְאִיהִי
אֱלֹהִים, וְהֵינֵנוּ בְּרַאשִׁית בְּרַא אֱלֹהִים, בְּאֹרִייתָא דְאִיהִי רַאשִׁית בְּרַא כְּרִסְיָא דְאִיהִי אֱלֹהִים,
דְּהַכִּי סְלִיק הַכֶּסֶ"א לְחוּשְׁבֵן אֱלֹהִים.

וְאִית אֹרִייתָא דְכְרִיאָה, וְאֹרִייתָא דְאַצִּילוֹת, אֹרִייתָא דְכְרִיאָה, יו"ה קִנְנֵי רַאשִׁית דְּרַבּוֹ (מְשֻׁלִי
ח כב), וְאֹרִייתָא דְאַצִּילוֹת תּוֹרַת יו"ה תְּמִימָה (תְּהֵלִים יט ח), וּבְהַ תְּמִים תְּהֵיָה עִם יו"ה אֱלֹהִים דְּ
(דְּבָרִים יח יג), וּמִסְטָרָא דִּילָהּ אַתְמַר עַל יִשְׂרָאֵל, (שֵׁם יד יג) בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה, וּמִנָּא לֵן דְּאֹרִייתָא
דְּאַצִּילוֹת אִיהִי תּוֹרַת יו"ה דְּתַלְיָא בְּשָׁמַיָה, אֲלָא הַכִּי אִינְקְמוּדָה זֶה שְׁמִי לְעֵלָם (שְׁמוֹת ג טו), שְׁמִי עִם
י"ה שֵׁס"ה, זְכַרִי עִם ו"ה רַמ"ח, תּוֹרָה בְּחֻשְׁבֵן אַתְוִי תְרִי"א, וְעִם אָנְכִי וְלֹא יִהְיֶה